

Problemet er jo, at der ganske vist er et princip om, at der skal være omkostningsbestemt husleje, forstået som en sammenligning med tilsvarende større ejendomme. Vi har imidlertid gennem udvalgsarbejdet fået dokumenteret, at der ikke foreligger noget som helst objektivt grundlag, som lejerne kan holde sig til, når sagerne kører gennem huslejenævnene, boligretterne og domstolene. Lejerne har intet håndtag, de kan trække i, som reelt sikrer deres rettigheder, og vi har endog set, at bevisforholdene ved domstolene er sådan, at lejerne på basis af oplysninger, som ingen kan fremskaffe, og som udlejeren ikke er forpligtet til at stille til rådighed, selv skal bevise, at de har ret.

Der er noget kafkask over dette system, og derfor må jeg sige, at vi i samarbejde med SF straks ved begyndelsen af den nye folketings-samling vil rejse dette spørgsmål i form af et nyt forslag, således at vi kan komme videre med det.

Vi har opnået at få dokumenteret, mener jeg, at vi i Enhedslisten og SF har ret i vores opfattelse af, at dette her fører til ukontrollable huslejestigninger, som rammer de mennesker i dette samfund, som har de mindste indkomster, og som ikke har råd til at betale.

Vi har også fået dokumenteret, synes jeg, at der reelt ingen sammenhæng er mellem omkostningerne i ejendommen og lejens størrelse. Det er rigtigt, som hr. Baadsgaard siger, at der principielt er en sammenhæng, men reelt er der det ikke, og derfor har hr. Oxdam egentlig desværre ret i, at man har indført fri huslejefastsættelse.

Derfor er det egentlig også underligt, at hr. Oxdam kritiserer ordningen; han burde være glad og taknemlig, fordi han har fået sin vilje. For hr. Oxdams synspunkt er jo i virkeligheden dette, at lejerne skal tvinges til at betale for ydelser, som de ikke får. Det er et synspunkt, man kan have, men det er jo egentlig et ublu – jeg havde nær sagt skamløst – synspunkt, at man ved lovgivningsmagt, statsmagt, vil tvinge mennesker til at betale for et produkt, som de ikke modtager.

Jeg tror, hr. Oxdam vil kunne se, at det var sådanne ordninger, man på visse områder havde i de tidligere såkaldte kommunistiske lande i Østblokken, hvor man med statsmagt gennemtvang ting af lignende art. Men at det nu fremføres fra et såkaldt liberalt parti, at man med statsmagt skal tvinge mennesker til at betale for

produkter, for ydelser, for varer, som de ikke modtager, det er dog himmelråbende.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det er til hr. Oxdams bemærkninger, hvor hr. Oxdam udtrykker det sådan, at man nu vil genindføre huslejeregulering. Det er en misforståelse. Huslejeregulering har ikke været afskaffet. Det fremgår klart af loven, at maksimumhusleje – og det er så også til hr. Keld Albrechtsen, der siger, at lejerne ikke har noget håndtag, hvilket må betyde, at de ikke har nogle regler at holde sig til – det står klart i § 29 c, at huslejen maksimalt kan være det, som er den omkostningsbestemte leje i de større ejendomme. Og det være også præciseret over for dem, der sammen med hr. Oxdam har den opfattelse, at der er fri huslejefastsættelse.

Så siger hr. Oxdam, at det ikke var meningen, at disse 3 gange 4 kr. skulle dække lige præcis det. Det var bare noget, man skulle have sådan for venskabs skyld, eller hvad det nu kunne være.

Her må jeg henvise til bemærkningerne til det lovforslag, som vi vedtog sidste sommer, hvor der udtrykkeligt står, at forhøjelsen dækker udlejersens udvidede vedligeholdelsespligt som følge af den i forslaget § 1, nr. 3, foreslåede ændring. Det er netop dér, hvor man taler om, at udlejeren skal overtage en del af den indvendige vedligeholdelse.

Det er mig ufatteligt, at der er nogle udlejere og for øvrigt også nogle huslejenævn, der ikke kan læse og forstå, hvad der har været lovgivernes mening. Derfor er det også dejligt, at der er et flertal i dag, der kan samles om at præcisere, hvad der var meningen, sådan at lejerne ikke kommer til at betale to gange.

Så var hr. Keld Albrechtsen også inde på spørgsmålet om, at lejerne kan komme ud for, at de skal løfte bevisbyrden. Der er der måske noget om. Men det er en praksis, der har udviklet sig i strid med, eller i hvert fald uden at der har været lovændringer til grund for det.

Derfor er jeg glad for, at vi også i betænkningen har fået boligministerens tilsagn om, at man vil overvåge og følge det for at se, om der er behov for at præcisere, at hvis man vil anke en sag fra huslejenævnet, er det den, der anker, der har bevisbyrden. Det er det mest logiske, og det bør også være det, der gælder her. Jeg håber, at hr. Keld Albrechtsen vil være behjælpelig, hvis